

MŪSU PASAULIS

AUSTRALIAN-LITHUANIAN WEEKLY — "OUR HAVEN"

Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a newspaper.

AUSTRALIJO LIETUVIŲ SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

Redaktorius JULIUS VETEKIS
45 High St., Cabramatta, N.S.W.

Ats. Red. ANTANAS BAUZE
5 Hampden St., Hurlstone Park, N.S.W., Tel. LL3342

PRENUMERATA
Paskiro numerio kaina 1/-. Vienam mėnesiui
—4/-; 3 mėn.—12/-; 6 mėn.—21/4/-; metams
£2/8/-. Anglijoje ir Kanadoje kaina ta pati.
J.A.Valstybės metams—8 dol.
Prenumerata adresuojama:
Box 4658, G.P.O. Sydney, N.S.W.
SKELBIMAI
Skelbimų kaina vieni tekstui eilutei ar jo
vietai—1/-.
Už skelbimų turinį Redakcija neatsako.

NR. 121. TRETIJI METAI
Sydney, 1951m. Gegužės 24d.

700 metu krikščionybė Lietuvoje

1251 metais liepos mėn. 17 dieną popiežius Inocentas savo raštu, Mindaugui paprašius, priėmė jį savo globon, įvedė Lietuvoje krikščionybę ir suteikė jam karaliaus vainiką.

Šis įvykis yra didelės istorinės reikšmės. Pakėlus Mindaugą į karalių ir jo valdomą valstybę į krikščionišką karalystę, Lietuva tapo pripažinta lygiateisiu tarptautinės bendruomenės nariu. Šios teisės ir privilegijos pasi-liko Lietuvai ligi jos padalinimo ir okupacijos 1795 metais.

Prieš 700 metų įvestoji krikščionybė išliko ir begaliniai daug prisidėjo prie Lietuvos tautos kultūrinio išau-gimo ir jos švietimo. 1251 metų liepos 17 dienos aktu Lietuva galutinai pa-suko į Vakarų ir liko ištikima išpa-žintiems krikščioniškos idealams. Nors pasklidimas krikščionybės Lietuvoje užtruko gan ilgai, kaip kad buvo savu laiku ir kitose krikščioniškose tautose, tačiau tauta nuolat artėjo į tikrojo Dievo pažinimą, pamažu persiimdama Kristaus Evangelijos mokslu ir dvasia.

Tiesa, kai kurie reikalo nesuprasda-mi arba Lietuvį Tautai svetimi istori-kaikai nori įrodyti, kad Lietuva tapo krikščioniška dėka Lenkų tautai tik 1387 metais, kada Lietuvos valdovas Jogaila vedė Lenkijos karalienę Jad-vygą. Šis tvirtinimas nėra istoriniai tikras, kaip minėta, kadangi jau 1251 metais Lietuva virto krikščionišku kraštu, niekad neišsivadėjo priimtos naujos tikybos, o jos valdovai palaikė santykius su Roma (pav.: Gediminas).

Jogailos krikštą buvo daugiau po-litinį ambicijų reikalas, nes katalikė Jadvyga nenorėjo pagonies vyro ir išvis tik pasisventė aukštesniems poli-tikos sumetimams.

Jogailai priskaitomas krikščionybės įvedimas Lietuvoje yra istorinių įvy-kių nepaisymas. Jau laikas mums pradėti valyti Lietuvos istoriją nuo netikrų faktų ir tendencingų jų aiš-kinimo, nes Inocentas IV 1251 metų liepos 17 dienos raštu priėmė Lietuvą į krikščionišką tautų ir valstybių tarpą.

700 metų nuo krikščionybės įvedimo Lietuvoje jubilėjus išpuola šių metų liepos mėn. 17 dieną. Visame pasaulyje kur tik yra lietuvių ši diena yra didelė mūsų tautai šventė, tad ją švėskime kiek galint iškilmingiau. Bažnytinės iškilmės ir tautinių ben-druomenių organizuojami minėjimai su paskaitomis ir meno programomis daug prisidės šiam dideliui jubilėjui nušviesti ir įsamoninti mūsų tautoje.

P.S. Plačiau tuo klausimu yra pasi-sakyta: Laiškai Lietuviams 1951 metų vasario mėn. laidoje.

P. V. Raulinaitis.

PRANESIMAS

Emigracijos D-to sekretorius p. T. H. E. H. E. y e s savo raštu iš š.m. gegužės mėn. 7 d., adresuotu "M.P." leidėjui A. Baužei, prašo įdėti šį pranešimą:

"Visiems ateiviams, gyv. Australi-joje, primenamas jų įsipareigojimas, pagal atėvį aktą iš 1947 metų, prane-šimui Immigr. D-tui kiekvieną savo adreso ar darbovietės pakeitimą.

Visi ne britų kilmės piliečiai, gyvenantieji Australijoje, yra įpareigoti pakeitus nuolatinę gyv. vietos adresą arba darbovietę, septynių dienų laiko-tarpyje užpildyti "RA. 2" pareiškimą ir jį drauge su Certificate of Registration (asmens liudijimas) išsiųsti Com-monwealth Migration Officer tos valstijos sostinė, kurioje jis gyvena arba artimiausio pašto įstaigai, jeigu jis gyvena ne didžiųjų miestų ribose (country)."

„Sviesos“ sambūrio judėjimas

Pirmajame "Sviesos" sambūrio susi-rinkime 5.5.1951. Sydnejuje buvo išrinkta organizacinė valdyba iš trijų asmenų, kurie įpareigoti artimoje ateityje sušaukti steigiamąjį susirinki-mą. Pažymėtina, kad šis susirinkimas tiek jame dalyvavusių svečių tarpe, tiek vėliau lietuviškoje visuomenėje iššaukė gyvą susidomėjimą. Kadangi apie "Sviesos" sambūrį maža kas vi-suomenėje tiksliai informaciją turi, tad čia paduodama suglaustai apie šios organizacijos atsiradimą ir jos ideologinius principus bei veiklą.

Sambūris įsteigtas 1946 m. tremties studentijos tarpe ir tuojau rado didelį pritarimą lietuviškosios studentijos eilėse, nes turėjo skyrių visuose dides-niuose Vokietijos universitetuose, kur tik buvo didesnis lietuvių studentų skaičius, o, beto, dar — Prancūzijoje, Šveicarijoje, Svedijoje ir Italijoje. Sam-būris buvo apjungęs žymią lietuviško-sios studentijos dalį tremtyje. Prieš emigraciją buvo padarytas nutarimas, kad sambūris "Sviesa" ryžtasi veikti ir užjūriuose akademiniuose ir aukštesniuosius mokslus ėjusios ir einančios jau-nuomenės tarpe.

Sambūris, suprasdamas asmenybės reikšmę įvairiose tautos gyvenimo srityse, ypač didelį dėmesį kreipia savo veikloje į žmogaus asmenybės ugdymą savo narių tarpe.

Tas aktyvus, kuris subūrė tokį gau-sų įvairių įsitikinimų akademinio jaunimo skaičių bendram darbui, — yra tolerancija. Kito žmo-gaus ir jo skirtingų pažiūrų gerbimas, neatsisakant ir nuo savųjų idėjų, yra labai reikšmingas veiksnys valstybi-niame gyvenime, kuo mes praieity, deja, per daug pasigirti negalėjome. Taigi, "Sviesa" ir imasi iniciatyvos ugdyti tolerantiškumą mūsų jaunimo tarpe.

Trumpai galima pasakyti, kad "Sviesa" yra studijinė saviauklos jau-nimo organizacija, grindžianti savo veiklą šiomis ideologinėmis gairėmis:

I v a d a s. Tuo metu, kai Tėvynėje likęs jaunimas kovoja žūt-būtinę kovą dėl tautos laisvės, lietu-vių akademis jaunimas užsienyje, jausdamas atsakomybę už savo brolių kraują, jungiasi į "Svie-sos" sambūrį — dvasinės rezis-tencijos sąjudį. Sambūris ryžtasi ko-

voti už laisvą Lietuvą ir lietuviškumo išlaikymą tremtyje, siekdamas išugdy-ti profesinai išlavintą, visuomeni-niam darbui paruoštą, kultūringą ir dvasiniai atsparų žmogų — asmenybę.

Besikirstant Vakarų Europoje esan-čiai lietuvių tautos daliai po užjūrius, sambūryje susitelkus akademinė jau-nuomenė, norėdama ir ateityje sėk-mingai siekti savo tikslų, atsisako nuo grynai akademinio sambūrio pobūdžio ir žengia į platesnius užsienio lietuvių sluoksnius "Sviesos" sambūrio vardu.

1. Sambūris laiko žmogaus asmenį aukščiausia būtybe racionaliame pa-saulyje. Pasauležiūrai susidaryti žmo-gus turi visišką laisvę. Bet kokie įsi-tikinimai religijos atžvilgiu yra ger-biami.

2. Kiekvienas žmogus turi stengtis ugdyti savo asmenybę, aktyviai daly-vaudamas kultūriniam ir visuomeni-niame gyvenime.

3. Žmogus, santykiuodamas su žmo-gumi, vadovaujasi artimo meilės prin-cipu, jam padeda, gerbia jo asmenį ir jo pažiūras.

4. Visa socialinė organizacija turi tarnauti žmogui, kaip asmeniui ir bendruomenės nariui, jo nepajung-daama totalitarizmui.

Atskiras asmuo bendruomenės inte-resus stato aukščiau savo interesus, kai bendruomenės tikslai sutampa su žmo-nijos siekiu — užtikrinti žmogaus laisvę ir gerbūvį.

5. Tinkamiausias žmogaus gyveni-mo bendruomenėje sąlygas užtikrina demokratiniai principai. Bendruo-menės organizacija, kuri tuos prin-ci-pus savo ideologijoje ar veikloje nei-gia, sambūrio nariai laiko sau prie-singa.

6. Žmogus geriausiai gali išplėtoit savo pajėgas tautoje. Kiekviena tauta turi teisę tvarkytis laisvos, nepriklausomos valstybės pagrindais, derindama savo siekius su tarptautinio solida-rumo idėja.

7. Sambūris, kaip kultūrinės ir visuomeninės saviauklos organizacija, nesirūša su jokia politine partija ar srove.

... Sviesa ir Tiesa mūs žingsnius telydi!

Sambūrio "SVIESA"
Organizacinė Valdyba Sydnejuje

Ispudingas koncertas Melbourne

Lietuvių Kultūros Fondo Melbourn Skyrius surengė š.m. gegužės 12 d. tikrai vertingą literatūros-muzikos koncertą Cathedral Hall salėje.

Programa buvo įvairi ir aukšto meninio lygio. Rašytojas Pulgis Andriūšis iš Sydnejaus pirmą kartą dalyvavo Melbourn lietuvių bendruomenės paren-gime ir paskaitė iš naujai sukurto apysakos "Sudiev, kvietkeli" ir nuotai-kingą fejletoną "Vyrai, pajudinkim žemę". Prieš mūsų akis sukvito vaiz-dingas Lietuvos kaimo gyvenimas ir gyvai sąmojingai pavaizduotas trem-tinio kelias. Poetė Julija Švabaitė pa-tiekė keletą savo naujausių poezijos kūrinių, kurie buvo klausytojų su di-deliu susidomėjimu priimti. Labai vaizdingai ir su didžiu įsijautimu pa-deklamavo A. Vaičiaitis, B. Brazdžio-nio "Auką" ir Veselkos "Sugrįžimą". Patiektoji klausytojams poezija atskleidė žavingą bei nuostabų pasa-lį. Išraiškos šokių šokėja Elena Kepa-laitė pirmą kartą pasirodė Melbourn lietuvių bendruomenės savo nuosta-biai atliekamais šokiais. Ji pašoko St. Šimkaus "Lietuvos siluetus" ir Schu-manno "Siekimą". Tai jauna, bet daug žadanti, talentingoji meno pa-jėga. Norėdama žodį ištesėti, sirdga-

ma ir labai aukštą temperatūrą turė-dama, ji su dideliu pasiaukojimu atli-ko savo pareigą.

Solistė M. Aukštikalnienė padaina vo Mimi ariją iš operos "La Boheme", J. Kačenausko "Vai gražu ant kalno" ir Chopin'o "Rudenį", susilaukdamas didelio publikos pritarimo. Klarne-tistas A. Valius pagrojo Gounod'o fan-taziją iš operos "Faustas", Lazar'o fan-taziją iš "La Puntana" ir Kakoski'o "Polonaise Krakovia", atskleisdamas žavingą muzikos pasaulį.

Išraiškos šokių šokėja Elena Kepa-laitė ir solistė M. Aukštikalnienė buvo apdovanotos gėlių puokštėmis. Išraiškos šokiais ir solo dainoms akompa-navo žymus pianistas Zubeck. Lygiai per dvi valandas buvo atlikta koncerto programa.

Šis LKF Melbourn Skyriaus su-remtas koncertas po mašinų užsienio pilkumos mūsų bendruomenei buvo tikra atgaiva. Į jį susirinko apie 450 klausytojų ir išgyveno aukšto meninio lygio kultūrinę pramogą. Tuo ugdo-ma mūsų visuomenės gilesnis meno supratimas ir skonis. Tegul šis tikrai nusisekęs koncertas įeina į metinę LKF tradiciją.

A. Krausas

Savaitės Žinios

Amerikos spauda puola Franco

Amerikos spauda gana daug vietos skiria šiuo metu vykstantiems Ispani-jos neramumams aprašyti. Krašte prasidėjusi rimti streikai ir kairur net ginkluoti susirėmimai su policija ir karuomene. Net ir griežiausios val-džios priemonės prieš neramumų ke-lėjus nieko negalinčios padėti. Laik-raščių nuomone, šių neramumų ne-kurstanti nei Sov. Sąjunga, nei demo-kraatinės vakarų valstybės. Jie kyla spontaniškai prieš diktatūrinį Franco režimą, kuris netekęs visiško krašto gyventojų pasitikėjimo. Ispanų tauta ieškanti naujų kelių savo vidujam gy-venimui tvarkyti.

Sovietai susirūpino Ryt. Vokietija

Kada V. Vokietija pamažu vėl jau atgauna pilnai nepriklausomos valsty-bės vaizdą, palaipsniui išsiderdamas ūkinio ir politinio gyvenimo atpalai-davimą, Rytų Vokietija iki šiol sovietų buvo laikoma, kaip nugalėtoji valsty-bė, mokanti aukštas reparacijas ir velkanti kitas pralaimėjusiojo sun-kenybes.

Tačiau pastaruoju metu ir sovietai susirūpino Ryt. Vokietijos ekonomi-niu atkūtimu. Suprantama, tatau daroma dėl politinių sumetimų, nes norima, kad ir rytiečiai vokiečiai savo sąjautą ir gyvenimo lygiu perdaug neatsiliktų nuo vakariečių. Iš Bonnos pranešama, kad sovietai suteikė Ryt. Vokietijai 70 mil. svarų paskolą ir žymiai praplėtė tarpusavio prekybą. Į Sov. Sąjungą iš Ryt. Vokietijos ve-žamas plienas, geležis, anglis ir kitos pramonės žaliavos, o iš Sov. Sąjungos siunčiama kviečiai, avižos, tabakas ir kiti ūkio produktai.

Argentinoj susirinkę naciai

Anglų spauda plačiai aprašinėja apie žymius Hitlerio laikų asmenis, kurie šiuo metu gyvena ir dirba Ar-gentinoje. Prez. Peron esąs tikrasis jų globėjas. V. Vokietijoje dabar esą pla-tinami atsisaukimai, spausdinami Ar-gentinioj. Juose esanti kaltinama da-bartinę Bonnos vyriausybę, kuri vadi-nama uzurpatorium. Tikroji Vokie-tijos valdžia bėgianti tik tada, kai "Reichas išsivaduos iš svetimųjų okupacijos."

Stalinas esąs gudrus ir atsargus

Buęs ilgametis USA ambasadorius Sov. Rusijoje, J. E. Davies, šiomis die-nomis kalbėdamas per radiją, išskėlė sekančią minčių:

— Rusai nenori karo, bet Sov. Są-jungoje šiuo laiku siaučia ta pati karo isterika, kaip ir Amerikoje. Jeigu ši isterika bus galima pažabojus išlaikyti per šių metų vasarą, tai aš tikiu, kad greitas karas gali būti ir išvengtas. Dabar gi vyksta pati aukščiausia krizė. Mūsų saugumas pareina nuo mūsų sti-prumo.

Davies, kuris gerai pažįsta Stalina sąmenis, toliau sako:

— Diktatoriaus mirtis šiuo tikrai kritišku pasaulinės padėties momentu reikštų karo pavojaus padidėjimą. Pats Stalinas yra gudrus ir atsargus, tačiau jis yra apsuptys būrio jaunimo, pretenduojančio į Napoleonus. Nesant Stalino žabojančios itakos, šis jaunimas tuojau uždegtų karo gaisrą, kad užgrobūt viso pasaulio dominavi-mą.

Australijos vilnų eksportas didėja

Australija per paskutiniuosius 10 mėn. yra pardavusi vilnų už £568.429.949. Pereitais metais per tą patį laikotarpį tebuvo parduota tik už £231.873.707.

Nafta – karo prologas

Nežiūrint naujų išradimų ir atomo pajungimo variklio energijai, žemės gelmėse gulintieji naftos šaltiniai vis dar nenustoja savo svarbumo. Sekant spaudą, atrodo, kad pasaulio galūnėi vis labiau ir labiau gilinasi į atomo skaldymo galimybes, ir šio proceso eigę nori sukurti naujus, galingus ir pigius varomuosius energijos šaltinius. Rasoma, kad Amerika jau turi ne tik atominę bombą, bet ir daugiau atominių ginklų. Taip pat Amerikoje yra daromi bandymai, kaip atomo skaldymo proceso pagalba pagerinti lėktuvų greičio rekordus ir užkinkyti garvežius, kuriems nereikėtų anglies kuro. D. Britanijos atomo tyrinėtojai neseniai paskelbė sensacingą žinią, kad šio krašto atomo mokslininkai yra atidengę eilę galimybių, kaip pritaikinti atominę energiją ištaisai eilei gamybos įmonių ir atpiginti praktišką vartojimo mechanines mašinas. Esą, D. Britanijos mokslininkai jau greitai ir į automobilius pajėgs įmontuoti atomo variklius, kurie būsią žymiai paprastesnės konstrukcijos ir pigesni nei ligšioliniai. Matosi jau iš to, kad D. Britanijai ypatingai rūpi savo atominės pramonės išvystymo galimybės, nes jos vyriausybė žada paleisti iš kalėjimų neseniai ilgiamis metams nubautą atominių paslapčių Sovietams išdaviką moksl. Fulką. Pastarasis esąs gabiąusias pasaulio atomo specialistas, be kurio esą negalima apsieiti, norint geriau įsigilinti į atominės energijos paslaptis.

Tačiau atomas lieka atomu, o kova dėl naftos pasaulio politikoje paskutiniui metu įgauna vis aštresnes formas. Vakariečius, ypač britus, jau nuo senai apriūdindavo Vid. Rytų naftos šaltiniai. Čia ypač svarbus tiekėjas buvo Persija, žymia gi dalį tiekdamo ir Irakas. Persija pagamindavo į viso pasaulio naftos gamybos. Anglija ten buvo sudariusi mišrią britų – persų naftos bendrovę, kurios didžioji akcijų dalis buvo Anglijos vyriausybės žinioje. Šiaurinės gi Persijos naftos versmės buvo jau įsivyravę sovietai, kurie turį taip pat savo koncesijas.

Kaip žinome, prieš keletą mėnesių Persijoje prasidėjo kova dėl naftos versmų. Persijos nacionalistai, žinoma, nebe įtakos iš sovietų, pradėjo varyti akciją dėl naftos versmų nacionalizacijos. Krašte kilo neramumai, demonstracijos ir streikai. Visos Persijos partijos, jų tarpe ir komunistai, reikalavo nacionalizuoti naftos šaltinius. Fanatiškos religinės sektos pasėkėjas nužudė tuometinį Persijos ministrį pirmininką. Naujasis min. pirm. Husein Ala privalėjo paskelbti gyventojams raminantį pažadą, kad bus leista parlamentui svarstyti nacionalizacijos įstatymą. Kraštas vis nerimo, streikavo ir demonstravo. Pagaliau atsistatydino ir ši vyriausybė. Naują ministrų kabinetą sudarė

dabartinis min. pirm. dr. Mussadiq, kuriam valdant ir buvo pagaliau priimtas nacionalizacijos įstatymas. Tuo būdu buvo aštriai paliesti D. Britanijos interesai Persijoje, nes ir minėtoji anglų – persų naftos bendrovė, išleidusi nacionalizacijos įstatymą, liko negaliojanti. Persijos vyriausybės sluogsnuose atsiranda balsų, tariančių Persijos gyventojų valią: išmesti britus į jūrą, Persija tik persams ir t.t.

D. Britanijos liūtas, kad taip skaudžiai užmintą ant jo uodegos, pradėjo urginti ir purtyti savo karčius. Anglijos vyriausybė sušaukė skubų ministrų kabineto posėdį ir nutarė ginti savo interesus Persijoje. Užs. reikalų ministeris Morrison padarė griežtą įspėjimą Persijos vyriausybei ir pasiuntė jai „sunkaus pobūdžio“ notą. D. Britanijos karo laivyno vienetai skubos keliu plaukia į Persijos įlanką, o Anglijas parašintų brigada atšaukta iš pavasario pratimų ir parengta lėktuvų transportams į Persiją. Be to, užliarmuotos Anglijos karinės bazės Vid. Rytuose: Habbanijoj (Irake) stacionuoją aviacijos daliniai ir Sueso kanalo motorizuotos dalys esą parengtos stovy prieš Persiją, jei ten kiltų rimtų neramumų ir „būtų vartojami žiaurumai prieš britų piliečius“. Primenama, kad šie britų pasirengimai esą sankcionuoti Amerikos vyriausybės, kuči bijo, kad Persijos nafta nepradėtų plaukti į sovietinius kraštus.

Visi šie duomenys rodo, kad naujas pasaulinio karo pavojus kyla Vid. Rytų naftos rajonuose, nes nafta dar ir iki šiol vaidina svarbiausią vaidmenį moderniuose karuose. Nereikia manyti, kad Anglija ir čia padarys esminių nuolaidų, rizikuodama netekti Persijos naftos. Istorijs mums moko, kad D. Britanijos politika yra kantri, bet šis kantrumas taip pat turi savo ribas. Kada jos interesai yra paliejami esminiuose reikaluose, tada ji nebijo net ir globalinio karo rizikos.

Ar ir čia naftos versmės sukels pasaulinį gaisrą, parodys netolima ateitis. A.K.

D. Britanija teisinasi

Anglijos ambasadorius Vašingtone Oliver Franks, kalbėdamas per radiją, teisiną D. Britanijos politiką dėl prekybos santykių su Raud. Kinija. Jo nuomone, Hongkongo kolonija privalanti palaikyti su raudonaisiais prekybos ryšius, nes to reikalaujanti specialii šio miesto padėtis. Hangkongas tegalys išgyventi tik iš Kinijos gaunamų prekių, nes kito užnugario jis neturįs. Šiuo metu čia gyventojų skaičius nepaprastai padidėjęs, nes esą apie 2 mil. pabėgėlių iš Kinijos. Be to, D. Britanijos vyriausybė iki šiol dar tikėjusi, kad Kom. Kinija gal pasėks marš. Tito bodomis ir atitrūksiu nuo komunistinio bloko valstybių susiderins su vakarų politika.

LIETUVIAI KITUR

● Anglijon nuvykę tremtiniai ir ten neišgyvenę trejų metų, galės emigruoti į kitus kraštus tremtinių emigracijos tvarka. Išgyvenusiems trejus metus lengvatos nebus taikomos, nes jie laikomi jau pastoviai įsikūrę.

● Prof. Ign. Končius, gyvenąs Bostone (JAV), universitete skaito fizikos paskaitas, o laisvalaikį sunaudoja medžio drožybai ir skautiškai veiklai.

● Prof. Dr. K. Oželis, buvęs teismo medicinos profesorius Kauno VD universitete, baigė interno praktiką ir dirbs vienoje ligoninėje Indianoje.

● Vasario 4 d. „Vienybė“ lietuvių savaitraštis, einąs Brooklyne, minėjo 65 metų sukaktį. Tai progai atžymėti buvo suruoštas koncertas, kuriame dalyvavo žymesniosios lietuvių meno jėgos. Dabartinis „Vienybės“ redaktorius ir leidėjas yra žinomas poetas J. Tysliava.

● Prof. J. Balys Indianos universitete šį semestrą skaito paskaitas apie Baltijos kraštų tautines kultūras.

● Dr. A. Margeris, šliuptynių autorius, parašė naują romaną. Dail. Mikas Šilcikas šiam romanui daro iliustracijas.

● Bostono rašytojų klubo nariai literatūros premijų fondui paaukojo 100 dolerių.

● Dr. A. Salys, dirbąs Pennsylvanijos Universitete slavistikos ir baltistikos katedroj, pakeltas į associated profesorius. Tuo pakėlimu dr. A. Salys gavo nuolatinę profesūros vietą.

● Gražina Tulauskaitė parašė naują eilėraščių knygą. Leidžiama „Ventos“ leidyklos, Vokietijoje.

● Dail. A. Galdikas, gyvenąs Paryžiuje, aplinkybių verčiamas, daro pirmus žygius atvykti į Ameriką.

● Dail. V. Kasiulius, gyvenąs Paryžiuje, Hallmark bendrovę įteikė dovaną už paveikslą „Bėgimas į Egiptą“. To paveikslas spalvota reprodukcija buvo įdėta prieškalėdiniam. Time žurnalo numeryje.

● Brazilijos Lietuvių Sąjungos naujon valdybą išrinkti: M. Danta – pirm., B. Stankevičius – sekretorius, A. Kublickas, K. Pranaitis, J. Mažietis ir J. Širvydas – nariai.

● Vyt. Marijošius, profesoriavęs Hartforde, Conn., kviečiamas į Braziliją diriguoti „Brasileira“ simfoniniam orkestrui.

● Kl. Jūra, juokų laikraščio „Gar-nys“ redaktorius, išleido specialų jumorų laikraštuką „Skunkė“, skirtą Kanados lietuviams.

● Petras Babickas, kuris dirba Lietuvos konsulate Rio de Janeiro kaip sekretorius, spausdina savo knygą „Brazilija – vaizdai, žmonės, nuotyčiai“.

● Dail. Jonas Rimša, gyvenantis Bolivijoje, ten vertinamas kaip talentingiausias krašto menininkas, apdovanotas Condor de los Andes ordenu Commandoriaus laipsniu. Jis be to, paskirtas Bolivijos atstovu tarptautinėje Ispano-Americano meno parodoje, kuri įvyks Madride.

● Dail. Zoromskis iš Bogotos Kolumbijos, atvyko į Chicagą ir ieško sąlygų įsikurti.

● Mykolas Saulius, mūsų žinomas violončelistas, šiuo metu kaip simfonijos orkestro dalyvis gastroliuoja Meksikos įlankos pakraščio miestuose.

Komunistai vėl puola

Korėjoje vėl prasidėjo kiniečių ofenzyva. Ši kartą, atrodo, komunistai yra geriau pasiruošę ir nori žūt-būt prasilaužti pro sąjungininkų gynybos linijas. Savaitgalio spaudo ir radijo pranešimai duoda aliarmuojančių žinių iš kelių fronto sektorių, kur komunistų gaujos įsilaužė į amerikiečių linijas.

Tatai jau yra penktoji komunistų ofenzyva Korėjos karo istorijoje. A.P. pranešimu šis puolimas yra gana pavojingas, nes kiniečiai naudoja ne tik neišsemiamas žmonių mases, bet žymiai geresnius ginklus. Jau rodosi ore lėktuvų daliniai, šaudo stipri artilerija ir pasirodo sunkiųjų, rusų gamybos, tankų junginiai. Sąjungininkų žvalgybos pranešimu, komunistai šį kartą planuoja dėti visas pastangas išmesti UNO kariuomenę į jūrą.

Jau pirmosiomis ofenzyvos dienomis

komunistams pavyko gana giliai įsilaužti rytiniame ir centriniam fronto sektoriuose. Seoulo rajone kolkas visi priešų puolimai buvo atmušti. Fronto korespondentai praneša smulkmenų, kad komunistų masės plaukia pirmyn, tarsi jūros potvynis. Amerikiečių linijų ginklai skina juos, lyg mases, tačiau jie vis tiek veržiasi pirmyn, lipdami per savo žuvusių draugų kalnus. Tik pereinot ketvirtadienio nakties mūšiuose esą buvę suskaičiuota apie 10.000 priešų lavonų, savaitgalio dienomis šis skaičius dar pašokęs. Sąjungininkų karinio štabo Korėjoje pranešimu, nuo karo pradžios komunistai jau netekę per 1 mil. žmonių.

Nors šiuo metu sąjungininkų padėtis Korėjoje ir yra sunki, tačiau astuntosios armijos vado gen. Van Fleet pareiškimu, ir ši priešų ofenzyva busianti sulaukyta, sunaikinus priešų puolamąsias pajėgas.

Gilbert Merlin.

VEIDMAINYSTĖ

(Tėsinys iš „M.P.“ 120 Nr.)

Ponas Johnson: „Milleri, ateikite čia, mielas drauguži ir pasakykite ko jūsų širdis pageidauja – Sherry, Port, Madeiros ar Whisky – žinoma Whisky, ha, ha toks vyras, kaip jus juk temęsta viską, kas stipru ir tvirta... – Tarp kitko, jūsų naujai parašyta konstitucija tiesiai fenomenali! /Jeigu jūs žinotų, kad greitai laiku aš jį įstumsiu į bankrotą, iki ausų numurkdysiu... Jis visai nejaudėja, kad jau turi kilpą ant kaklo – gerk, senas asile, gerk – nes greit tegersi vandenį, ačiū Dieviui! /

Miller: „Kai aš būnu pas jus, tai jaučiuosi lyg esąs bažnyčioje – viskas masyvu, daug aukso, bet kartu tyra siela, geri tikslai, auksinė širdis... Taip, Johnsono auksinė širdis yra garsi, – ne žodžio daugiau – į sveikatę! /Man jis atrodo kažkaip įtartinau gerai nusiteikęs, šis senas niekšas. Veidas, kaip vyskupo, bet velnias yra jo popiežium – saugokis, Milleriuk, ir šypsokis, šypsokis, bet kartu sek jį. /

Ponia J.: „Išduokite man paslaptį, ką jūs darote, kad taip gražiai atrodote, bet ne, – jūs neturite jokios paslapties – jūs paprasčių paprasčiau-

siai taip atrodote, Mary, ir daryti jums nieko nereikia.“ /Jeigu ji žinotų, kaip aš galvoju hu – hi, hi – turint tokia išvaizda, kaip vargšė Mary, kad ir norint nieko negalima padaryti. /

Mary: „Kaip pas jus puiku, Evelyn, kaip jauku... Juk jūs mums vėliau padainuosite – aš jūsu to nuširdžiai prašau, brangioji draugužė! Aš visą laiką sakiau savo vyrui, kad mes šią savaitę dar turėsime dangišką džiaugsmą! /Aišku, ji dainuos. Aš žinojau, kad manęs niekas nuo to neapsaugos – praeikimas, nuolat kabas ant mano galvos. Ji dainuos, o mane po to dar ilgą laiką persekos klaidūs sapnai naktimis... /

Miller: „Aš jums sakau, Johnson, mes turime eiti vienu keliu. Ranka ranson prieš velnią ir mirtį – nieks nepajėgs mūsų išskirti, senas drauge. Mūsų žmonelės irgi taip gerai suprantą viena kitą – mano Mary tiesiai dievina jūsų puikią žmonelę ir... taip, ir jus jį dievina, o aš jos nė kiek nekaltinu, nes kas gi gali jums atsipirti? /Šito aš nuosirdžiai linkėčiau Mary – jie vienas kitą suestų ir aš jų abiejų iš karto atsikratyčiau... /Jodu, ką šis niekšas galvoja? Velnias

Su tais, iš tikro, mandagiais žmonėmis išlipau ir aš iš automobilio, perėjau kartu su jais puikų, į parką panašų sodą ir prisitartinau prie ištaigingo namo, kuris buvo pasipuošęs puikia iškaba su žodžiu „Johnson“. Tylys tarnas atidarė mums duris, glbiai nusilenkė ir perdavė mus kitiems tarnams, kurie nieko daugiau, o tik „labai prašom“, tesakė. Tačiau visų jų mintys buvo vienos:

/Kokia gėda lankstytis prieš tuos sutvėrimus – tačiau greit ateis kiti laikai! Kokie laikai, kai ateis tas jų laukiamas pasikeitimas, taip ir nesužinojau, nes mano dėmesį atitraukė p. Johnsonai, kurie išėjo mūsų pasitikti.

Ponia Johnson: „Ak, kaip aš džiaugiuosi jūsų pagaliau sulaukusi, brangiausia Mary ir mielas pone Milleri, – išties dienas jūsų laukiau, valandas skaitydama, ar ne, Teddy? Visą laiką sakiau: greit atvyks mūsų mielieji Milleriai, ar ne, Teddy? /Kaip Mary paseno! O ji dar galvoja esanti graži. Vargšas Milleris, jis sau kryželį užsikrovė, bet taip jam ir reikia! /

Mary: „Brangiausia Evelyn, koks džiaugsmas – pas jus visad malonu, ir jauku – namai su atmosfera, aš visad sakau, jūsų atmosfera, mieloji, ir jūsų gerbiamojo vyro... /Kokie jos šlykštus kvėpalai – tiesiai iš kojų muša. Gaila man jo. – to vargšo Johnsono – ji esanti tikra ragana. /

šypsny. Na, palauk, bernuželi, aš tave vistiek ant ledo ištempsiu. /

Ponas J.: „Jūsų žodis – Dievo ausin, mielas drauge! Mūsų draugystės nieks nepajėgs išardyti. O kai dėl jūsų žavingos žmonos, tai juk kiekvienas žino, kuo ji jums yra – neišsiskinėjus ir nesigisus – tikrai pavydžiū jims laimės.“ /Kažin ar jis jau ką nors pastebėjo? Jis taip keistai mirkšdams savo tomis girtuoklio akutėmis. Turiu susimti ir jokių būdu neišiduoti. Jeigu pasisėktų į finansiniai sumurkdyti, tai aš net būčiau pasiruošęs su jo idiotiška Mary pafilirtuoti – nors, ne... šitą mintį vėl atsiimu atgal. /

Mary: „Brangioji Evelynai! /Veidmaininga katė. /

Ponia J.: „Mieloji Mary! /Išsipusėsiu sena ragana. /

Miller: „Johnstone, mielas drauge!... /Nusikaltėli, niekšė. /

Ponas J.: „Mano gerasis Milleri... /Girtuokli, patamstų gaivale. /

Čia aš nutraukiau savo stebėjimus, nes pajutau, kad užtenkamai pažinau šią taip svarbią žmogaus dvasinę sritį – mandagumo reikšmę žmonių gyvenime. Pasibaisdamas pagalvoju, kad gal būt kada nors žemėje galėtų išmūšti teisybės valanda – vienu vieną valanda... Šitoji betgi būtų paskutinioji žmonių gyvenime. Laisvai vertė L.V.

LIVING IN FREEDOM

A SKETCH OF INDEPENDENT LITHUANIA'S ACHIEVEMENTS

Their grey clothes without any embroidered ornaments are proof of their modest nature; they make no attempt whatever to show off." *Nouvelle géographie universelle* V, 431). The Lithuanians do not create handsome and distinct forms but profound and sublime ideas. The culture of the Lithuanian nation is a culture of ideas. For that reason Lithuanian culture is attended by a strange longing for the transcendental ideal and by a certain pessimism, because an ideal is hard to embody in real life. The idealistic attitude in the conception of life has always a distinct advantage over the materialistic outlook. The bourgeoisie was never predominant in public life. It manifested itself only in small circles which were always talked of with indignation by the Lithuanians. In Lithuanian literature the formal type, sacrificing idea to form, was never strong. Maybe, such a devotion to the idea has disadvantages too, paying too little attention to outer forms and their treatment. On the other hand, however, it makes Lithuanian culture rich in spirit and problematics.

The Lithuanians express their ideas mostly by means of symbols. *Symbolism is rather notable in Lithuanian culture.* Our folk-songs are almost all without exception symbolic. Reality is always veiled in them and styled in a certain manner. Therefore, Lithuanian songs are very decent in comparison with those of other nations, Slavic songs in particular. E. Reclus says that Lithuanian songs "differ from those of the other continental nations in sensitive reserve and modest discretion when speaking of love." (op. cit. ibd.). The reason for this attitude may be found in the fact that symbolism does not permit brutal reality to break through and to be expressed in realistic terms.

The symbolic way of expressing

oneself pervades the whole of Lithuanian culture and is to be found in customs, music, and painting (Čiurlionis is the greatest symbolist) as well as philosophy, in which a platonic attitude is distinctly predominant (philosophy of Salkauskis).

The preponderance of ideas has the effect that the Lithuanian devotes himself in the first place to such cultural fields as comprise most ideas, and he is less interested in useful and practical things. In other words, *spiritual culture outweighs material culture.* Thinking in terms of everyday life, Lithuania, a poor country, should have concentrated her attention on economy, technical sciences, and commerce during her independent period. Much indeed was done in these spheres, but spiritual culture stood on a much higher level. People even ran the risk of neglecting material culture at the expense of spiritual culture, and youths had to be encouraged to take interest in the study of practical, realistic sciences such as agriculture, trade, technical sciences, etc. Therefore on superficial scrutiny, the Lithuanians are poor, but in truth they are rich in spirit and able to produce wonderful things. Lithuania is a country where ideas enjoy true appreciation and pious worship.

Lithuanian Culture is Balanced

Another feature of Lithuanian culture is its *synthetical inclination to maintain balance.* Lithuanian culture avoids one-sidedness. Russian and German culture is distinctly one-sided. Russian culture is one-sidedly mystical, while German culture is one-sidedly activist. Mysticism and activ-

ism were the two currents the Lithuanian nation had to fight constantly, siding with neither of them. The natural result of this struggle was that the Lithuanians used all that was sound and reasonable to serve art and would not spend either time or energy on extreme movements.

Thanks to this synthetic inclination, the culture of independent Lithuania did not yield to one-sided ideas which were rather plentiful after the Great War. Lithuanian literature was not mastered by either rude naturalism or by technical futurism. Lithuanian writers kept to the synthetic course, some inclining towards realism, others towards symbolism, but always avoiding extremes and fruitless experiments. Lithuanian painting embraced neither the stiff academic movement nor Cubism and Geometrisation, distorting man and nature. Although Lithuanian painters tried their talents in both classes of painting, they abandoned these attempts and chose simple forms of expressing their ideas, this way of painting suiting the Lithuanian frame of mind much better than the above schools. In the field of music the ultramodern road was entered upon by some experimenters and disharmonic music produced, where noises and discords substitute for harmony. But these experiments did not attract the Lithuanian musicians either. In the field of science, as already mentioned, various movements found their expression, but not one of them — least of all the most one-sided ones as Marxism and Universalism in philosophy — either preponderated or was broadly

acknowledged by the public. In public life, although the various movements had decided on their conceptions of life, they still worked in harmony, the understanding between the Catholics and Lefts constantly growing in later years. In spite of the fact that the government had established itself on having overthrown the former governments and that it tended to an authoritarian regime, it was nevertheless very mild in comparison with the regimes of other countries. Even in this respect the Lithuanians avoided one-sidedness. That the Lithuanians show no tendency towards excesses in public life is proved by the fact that, although the government was overthrown in 1926 and a second unsuccessful attempt to overthrow it was made in 1934, not a single person was either killed or shot.

The culture of independent Lithuania adhered to a synthetic middle course. Perhaps this is the only course that small states can adopt, especially if they live between large and decidedly one-sided neighbours.

The living of such a nation between two nations of diametrically opposed character may produce a positive, amortizing effect upon the practical social life of those nations, and its culture enriches the common creative treasury of the world. It has already been said by Goethe that the world is, as it were, a fugue through which motifs of various nations are heard from time to time. The Lithuanian people hopes the Lithuanian motif will also be permitted to sound in the universal fugue.

A COLLOQUY ON LITHUANIAN MUSIC

"Tell me about Lithuanian music to-day," said Joe on a rainy afternoon. Joe Carter, my chum, was a soldier of the "Rainbow Division", belonging to the United States Army that had occupied part of Austria at the time.

It was in 1945 in Salzburg that we met and became friends. Joe was fond of music and used to come and see me. In fact, music was the reason why we had got acquainted. As a rule, Joe would call on me when unfavourable weather prevented him from playing baseball or rambling about with his friends. Having come, he would ask me to tell him something about music. He was interested in Mozart (Salzburg is Mozart's birthplace, as you know), and sometimes he wished to know how sonatas or scores of symphonies were written, or again how one should listen to music and learn to appreciate it. But on the particular afternoon, I am talking of, he wanted to learn something about Lithuanian music.

"About Lithuanian music, you say?" I repeated my friend's words and stopped to think a while.

"That's not easy," I said at last; "Not so easy at all as you imagine, dear Joe. If you wished me to talk of Lithuanian songs or folk-music, I could tell you that they were very old and rich and that their poetry and melodiousness had surprised and delighted many a listener. But if you wish to hear something about Lithuanian original music, it's a quite different thing. Suppose, for instance, someone pointed at a baby who though, perhaps, dear and pretty was still only a baby, and said, 'Tell me something about this person,' what would you answer? Probably 'Wait 20 years at least.' Am I right? But, then, music evolves much more slowly still. Thus, I could well say, 'Wait a hundred years, Joe, and then let us see.'"

Joe laughed and then said with a sly look in his eyes, "But have you not told me before of music schools, conservatoires, and symphony orchestras? Was it not you, my dear, who boasted of a Lithuanian opera?"

"Yes, you're right, I did boast of a Lithuanian opera-house but, mind you, not of Lithuanian operas," I tried to express myself more precisely. "I did tell you that our re-established state set up music schools which brought forth good musicians."

(To be continued)

IF YOU WORKED IN SOVIET RUSSIA

From "The Reader's Digest"

A Soviet Plant Manager:

Nicholas Didenko, 42, an engineer, was superintendent of a factory in the North Caucasus. During the war he found himself in a German forced-labor camp. He arrived in the United States in 1949, with his wife and two children.

Q: Who is boss in the Soviet factory?

A: The Bolshevik Government. The plant is run by a "Triangle," consisting of a director, the Party* organizer, and a trade-union organizer. The director's job is political. The man who actually bosses production is his subordinate, the technical administrator. That was my job.

Q: Then it is the Triangle that sets production targets?

A: No. They are set by the particular ministry controlling the industry.

Q: Suppose the quota set seems too high?

A: A plan coming from the ministry is an order. And there are many techniques for stepping up output to meet the order. The principal one is the Stakhanov Movement. Stakhanovites are pace-setters. The Triangle selects workers who are politically reliable and we have to provide them with the best materials, the best tools, the best working conditions. Working under these conditions for a short period, they produce a higher norm, which is then considered the regular production standard for all workers.

Q: What did you earn?

A: About 1200 rubles a month; after deductions, about 850 rubles. But I also had many important privileges. I could buy merchandise at the regular fixed prices in state stores. For the identical merchandise the worker — when he could find it on the black market — had to pay five or six times as much. I had a three-room

apartment with its own kitchen and other advantages.

Q: Did the Stakhanovite have any special pay or incentives?

A: The increased pay is insignificant. But the Stakhanovite in our plant could buy a pair of pants at the official, not the blackmarket price, and without standing in line.

Q: Could your workers complain to management about labor conditions, or personal issues?

A: There is a grievance committee consisting of a trade-union representative and a representative of management. In my experience, and I have been a member of such a committee, there are few complaints, and those only on personal lines. For instance, that the foreman was unfair in distribution of tools or materials. Not once did the committee decide in favor of the worker.

A Soviet Foreman:

Boris Sablin, 48, is a machine-tool foreman captured by the Germans. After years in a DP camp he went to the United States in 1950.

Q: How would you describe your job as foreman?

A: I gave technical instructions and provided whatever materials and tools were available for carrying out the assigned norm.

Q: Is the individual worker or foreman encouraged to improve production methods?

A: In the Soviet Union people are scared to take "technical risks." Suppose an engineer, or a foreman, thinks of a new way of doing something — and it doesn't work out. Immediately he will be accused of sabotage and may end up in a forced-labor camp for the rest of his life.

Q: Were your conditions better than a workingman's?

A: Of course. I earned about twice as much as the workers under me. And technical personnel, including foremen, live in special government apartment blocks; they have two to three rooms and a kitchen.

Q: Hasn't there been a marked improvement in the worker's standard

of living since Czarist days?

A: Definitely not. I am old enough to remember. The great improvements have all been in the sphere of armament and heavy industry. The people live in greater poverty than before the revolution, and they live in constant fear.

A Red Army Officer:

Peter Pirogov, 30, was a lieutenant in the Soviet Air Force and a war hero. He tells of his escape in 1948 in his book, "Why I Escaped."

Q: The other men here left Russia during the war. Since you left toward the end of 1948, you could tell us whether conditions changed after the war.

A: No. The picture drawn here is substantially unchanged, except that there are even stricter measures to enforce the government's will on the workers. Nothing was done to keep any of the promises made during the war.

Q: Russia is a big food-producing country. Why the food shortage?

A: Because the regime takes everything to prepare for the coming "world revolution" — the next war.

Q: Are men in the army spied upon, too?

A: Every man in the Red Army knows that he is being watched, possibly by his buddy or his wife.

Q: How does the regime get citizens to spy on one another?

A: Well, there's my own experience. I was ordered to appear at the office in 1941 and they asked: "What do you think of the Soviet Power? Do you love it or not?" Of course, you must answer that you do. If you love it, they say, then you are ready to help us. You are told you will soon get your assignment. I was given the job of watching my pilot — I was a navigator. But one night, since we were such good friends, I couldn't stand it any longer. I told him: "Be careful, I have to report everything you say and do." He laughed and said: "I have been watching you for a year now."

Q: Did you study foreign languages before the last war?

A: Oh, yes, we were learning German.

Q: And after the war?

A: We began learning English.

*There are six million members of the Communist Party in the Soviet Union, out of a total population of roughly 200 million.

MŪSŲ PASTOGĖ

IŠ MUŠŲ BUITIES

Dėl gaudu apie „Mūsų Pastogę“

Paskutiniu metu Australijos lietuvių tarpe skleidžiami įvairiausi nepatvirtinti gandai dėl „Mūsų Pastogės“. Atrodo, kad yra gandolaidžių grupelė, kuriai būtų gana malonu, jei „M.P.“ užsidarytų ir Australijos lietuviai netektų savo savaitraščio.

Vieni tų gaudų pranašauja, kad „M.P.“ uždarysianti vyriausybė, kiti gi teigia, jog ji užsidarysianti dėl piniginių sunkumų. Taip pat snabzdama, kad „M.P.“ paskutiniu laiku labai „sukatalikėjusi“, nors netruksta ir tokių, kurie i šį reikalą žiūri atvirkščiai: kurd, Australijos lietuvių Katalikų Draugija atsisakysianti i „M.P.“ dėti savo pranešimus ir vėl atgaivinsianti „Užuovėja“.

Tačiau visos šios kalbos neturi nė mažiausio pagrindo. „Mūsų Pastogę“ kaip ėjo, taip ir toliau eis savo senųjų kelių: vyriausybė jos neuždarys, jei jos leidėjas laikysis duotųjų spaudos nurodymų, ji taip pat ir nebankrutuos, nes aš darau pastangų sudaryti „M.P.“ medžiaginį pagrindą, atida-

rant lietuvišką spaustuvę Sydnejuje. Tikiu, kad pradėjus veikti spaustuvei, „M.P.“ žymiai pagerės ir padidės.

Dėl laikraščio ideologinės pusės galiu visuomenei pranešti tiek, kad „M.P.“ yra nepartinis ir nepriklausomas savaitraštis. Ji mieliai spausdina visų Australijoje esančių lietuvių draugijų ir organizacijų oficialius pranešimus, nes juk ir ALB-nė, ir ALKD-ja, ir „Šviesos“ sambūris ir kitos nekomunistinės organizacijos, jei jų daugiau būtų, „M.P.“ leidėjų ir redaktorių nuomone, yra naudingos lietuvių bei, todėl joms „M.P.“ puslapių yra visoms lygiai atviri, jeigu tik tuose pranešimuose nėra tarpusavęs ginčų ar nesantaikos pradmenų.

Dar kartą primenu mieliesiems skaitytojams, kad nekreiptų dėmesio į gandolaidžių šnabždesį, o drąsiai pasitikėti „M.P.“ ateitimi, kuri ne lengvai neša lietuviškos spaudos našta svietimoje žemėje.

A. B a u ž ė,
„M.P.“ leidėjas ir ats. redaktorius

Lietuvių vaikų svente Scheyville

Lietuvoj buvo labai gražus paprotys – Pirmoji Šv. Komunija vaikučiams. Kiekvienas paaugęs berniukas ar mergaitė ten su ilgėmis širdelėmis laukdavo viengą kartą savo gyvenime saulėtojo pavasario, kad pasiruostų principinei katalikų tikėjimo praktikai – Pirmajai Išpažinčiai ir Šv. Komunijai. Visi puikiai atsimename, kad šiai šventei ruošdavomės nepaprastai jaudindamiesi, mūsų tėveliai siūdindavo mums ta proga gražesnę drabužėlį, mokytojai mokydavo mus katekizmo, parapijos klebonas ar vikaras atvažiuodavo paklausinėti, ar jau žinome savo tikėjimo tiesas, o mažesnieji mums pavydėdavo, kad jau paaugome tiek, jog galime praktiškai naudotis didžiąja tikėjimo paslaptimi.

Panaši šventė atsisbuvo per š.m. Sekminines (gegužės mėn. 13 d.) ir Australijoje, Scheyville šeimų stovykloje. Sydnejaus lietuvių klebonas kun. P. Butkus ištisus metus savaitgalio lietu-

vių mokyklėlėje mokė vaikučius ne tik tikybos pamokų, bet pamažu juos ruošė ir Pirmajai Šv. Komunijai. Paskutinę savaitę buvo net trys pamokos, o pačiai šventei intensyviai ruošėsi ir patys vaikučiai, ir jų tėveliai.

Pati šventė praėjo labai įspūdingai. Ji buvo atšvėsta su pakelta nuotaika ir lietuvišku įsijautimu. Eisena prasidėjo nuo stovyklos administracijos. Gražiai išsirikiavę, baltais drabužiais, pirmiausia žygiavo dienos solenizantai – vaikučiai, o po jų kunigo vedami žengė jų tėvai. Stovyklos koplyčia buvo gražiai išpuošta, pamaldos iškilmingos su dienai pritaikintu pamokslu. Šv. Komuniją priėmė ne tik paruoštieji vaikučiai, bet ir jų tėvai, jungdamiesi bendroj maldoj už kenčiančią Tėvynę ir vargstančius brolius. Skambia sutartine lietuviška giesme ir tyra, jautria širdim plaukė maldos, nupintos iš kančios ir ilgesio naujam jaunųjų gyvenimui. A.K.

Mirė Lietuvos bicinulis

Kaip praneša Lietuvių Šalpos Draugijos biuletenis iš Prancūzijos, š.m. kovo mėn. 11 d. mirė didelis Lietuvos bicinulis – rašytojas Jean Mauciere, sulaukęs 63 metų amžiaus. Nuo 1925 m. jis didesnę savo darbų dalį skyrė Lietuvai, yra parašęs kelius šimtus straipsnių apie Lietuvą, nemaža knygų ir brošiūrų.

Egzotikos, idilijos meilė pririšo J. Mauciere prie Lietuvos. Mūsų kraštą jis rado, savo dviejų kelionių metu, tokį, kokį ji buvo vaizdavę Pietaris „Algimante“ ir Vaizgantais „Dėdėse ir Dėdienėse“: romantišką ir seną. Jo

PAMALDŲ TVARKA SDDNĖJAUS LIETUVIŲ KOLONIJOSE IR STOVYKLOSE

Gegužės 20 d. – sekmadienį 9 val. – Šv. Mišios Clyde stovykloje.

Gegužės 25 d. – penktadienį 7 val. 30 min. – gegužinės pamaldos Camperdown, St. Joseph's bažnyčioje (paskutinis penktadienis).

Gegužės 27 d. – sekmadienį 9 val. – Šv. Mišios Villawood stovykloje. Prieš mišias bus klausoma išpažinčių.

Gegužės 31 d. – ketvirtadienį 7 val. vakare – gegužinės pamaldos Cabramattos lietuvių kolonijoj pas P. Palickį, Lot 123, High St.

Birželio mėn. 3 d. – sekmadienį 9 val. – Šv. Mišios Potts Hill stovykloje (Renegs Park). Prieš mišias bus klausoma išpažinčių. Kviečiami ir kaimyninių apylinkių lietuviai.

akimis žiūrint, Lietuva buvo lyg tyli sala, apsupta vis greičiau į bedugnę bėgančio pasaulio, kurioje žmogus pasitenkina gyvendamas ir niekur neskubėdamas.

Iš jo žymiausių, Lietuvai skirtų veikalų, pažymėtini: „Po balkšvu Lietuvos dangum“, „Juodadvario drama“, „Kuršių įlankos duktė“, „Baltojo raitelio kraštas“, „Lietuvos keliai ir žmonės“, „Lietuviškos pasakos“, „Lietuvių literatūros apžvalga“ ir kt. 1950 m. jis dar parašė paskutinį veikalą apie Lietuvą „Katalikų bažnyčios padėtis Lietuvoje“. J. Mauciere ypačingai mėgo ir vertino lietuviškas dainas ir raudas – šiuo klausimu jis yra daug rašęs prancūzų spaudoje. Ir iš viso, nežiūrint vieno kito vaizdo iš judresnės dabarties, J. Mauciere vaizdavo seną Lietuvą ir anapus laiko stovintį lietuvių.

RUOŠIAMAS ĮDOMUS LIETUVIŲ VAKARAS

š.m. gegužės mėn. 27 d. 6 val. vakaro Paddington Town Hall salėse. Į Paddington Town Hall reikia vykti iš Sydnejaus Centrinės stoties šiais tramvajais: Bondi Junction, Bondi Beach arba North Bondi. Tramvajaus bilietai perkami dviemis sekcijoms.

Bus įdomus laiko praleidimas jaunam ir senam ir proga susitikti pažįstamus.

Gros p. Kardelio kapela.
A.L.Bendruomenės Sydnejaus Apylinkės Valdyba

Paremkime L.K.F. Australijoje

A.L.B. Krašto Valdyba skelbdama A.L.B. Tarybos suvažiavimo (29-30 d. gruodžio mėn. 1950) priimtas rezolucijas, primena lietuviškajai visuomenei, kad mums kiekvienam yra pareiga prisidėti ir remti Lietuvių Kultūros Fondo Australijoje ir jo įsteigtą Karaliaus Mindaugo Aukštųjų Mokslių Institutą, kurio tikslas kelti lietuvių bendruomenės tarpe mokslą, švietimą ir auklėjimą, o taip pat palaikyti ir tobulinti kultūrinį lietuvių lygį ir remti jų pastangas žengti tautinės kultūros keliu.

Institutas š.m. balandžio mėn. 29 d. pradėjo savo darbą – mokslo metus, todėl prisidėkime kuo kas galime jo paremimui, kaip moraliai taip ne mažiau ir materialiai, jo išlaikymui ir veiklos plėtimui.

Krašto Valdyba skatina visus, kas tik gali, lankyti Instituto ruošiamas paskaitas, kaip pavieniai, taip ir atskirų mokslo šakų paskaitų ciklus.

Šia proga pranešame, kad A.L.B. Krašto Valdyba yra susitarusi su Lietuvių Kultūros Fondo Australijoje Valdyba rūpintis Australijos lietuvių bendruomenėje auklėjimo, švietimo ir mokyimo reikalais sekančiai: Lietuvių Kultūros Fondo Australijoje Valdyba

paruošia auklėjimo, švietimo ir mokyimo planus ir programas, o A.L.B. Krašto Valdyba prisiima savo žinion administracinę ir materialinę pusę. Netrukus visuomenė bus supažindinta su nustatytais auklėjimo ir mokyimo programomis ir tvarka.

Lietuvių profesionalų – mokslus baigusiujų abiejų lyčių specialistų registracijos rezoliucijai turėtų paklusti ir priimti dėmesin kiekvienas profesionalas – baigęs aukštąjį mokslą.

A.L.B. Krašto Valdyba įpareigoja A.L.B. Apylinkių Valdybas įregistruoti apylinkės ribose gyvenančius įvairių sričių profesionalus, ir jų sąrašus nedelsiant pasiųsti Lietuvių Kultūros Fondo Australijoje Valdybai.

Kaip K.M.A.M. Instituto, taip ir L.K.F. Fondo reikalais kreiptis sekančiu adresu:

Mr. P. V. Raulinaitis,
4 Ridgeway
Kensington, W.I.
Melbourne, Victoria.

T. Vaičaitis,
A.L.B. Krašto Valdybos
Pirmininkas.
A. Ustjanauskas,
A.L.B. Krašto Valdybos
Sektorius.

SVEINKINIMAS

S. Balčiūnui, Melbourne,

Prašau perduoti Jūsų vadovaujamai Apylinkinei VLIKO ir VT širdingą padėką už pareiktą vasario mėn. 16d. šventės progą pasitikėjimą ir piniginę paramą ir įsijungimą į bendrą kovos frontą už Lietuvos laisvę ir lietuviybės išlaikymą. Tik kietu visų lietuvių vienu frontu ir viena vadovybe galėsime laimėti tą sunkią kovą už Lietuvos laisvę, kurios prieškakyje tenka stovėti VLIKui ir VTarybai. Kartu siunčiu Tamstai, mielas Pirmininke, ir savo asmeniško sveikinimą. Tepadeda Jums Dievas.

Jūsų

M. Krupavičius.

1951.IV.28.

P A D Ė K A

LKF Melbourne Skyriaus rengtojo literatūros-muzikos koncerto dalyviams pp. Elenai Kepalaitei, Julijai Švabaitei, M. Aukštikalnienei, Pulgiui Andriūšiui, A. Valiui, A. Vaičiūniui, su pasiaukojimu ir nemokamai atliksiems programą bei kitiems, padėjusiems organizuoti kultūrinę promogą, reiškiamu nuoširdžiu padėką.

Lietuvių Kultūros Fondo
Melbourne Skyriaus Valdyba

Nuo š.m. balandžio mėn. 30 d. 3 Regent St., Redfern (4 min. nuo Redfern geležinkelio stoties ir 6 min. nuo Sydnejaus Central stoties) pradėjo veikti australiškai-lietuviška maisto produktų

K R A U T U V Ė

Galima gauti įvairių europėjiškų prekių. Savaitgalyje lietuviškos šaltienos.

Maloniai kviečiu savo tautiečius atsilankyti.

M. Cibulskienė

Turime europietiškių vaistų. Jūs galite jų užsisakyti ir paštu, rašant latvių rusų ir vokiečių kalbomis.

Z. A. Miller, Ph.C., M.P.S.

KERNOT'S PHARMACY

228 Moorabool St., Geelong, Vic.
Tel. Nr. 5167.

BALTIC EMPLOYMENT & SERVICE PTY. LTD.

20 Burton St., City, Sydney (prie Oxford St.)
Priėmimo valandos: kasdieną nuo 10-4; penktadieniais 10-5; šeštadieniais nuo 9-12.

Ši įstaiga parūpina nuolatinių darbų su geru atlyginimu: įvairiems specialistams ir papr. darbininkams fabrikuose; proginį darbą savaitgaliais; darbą padavėjoms, tarnaitėms bei vaikų ir su vaikais, o taip pat tarnybas, jei gerai mokama anglų kalba, biuro tarnautojams, padavėjams ir t.t.

Kreipiantis laišku dėl informacijų, pridedama 2/6 vertės pašto ženklų arba Postal Note.

Ruošiamas Lietuvos vaizdų albumas

Žymus foto menininkas V. Augustinas a ruošia spaudai didelio formato Lietuvos vaizdų albumą, kuris bus spausdinamas prabangiam popieriui ir įrištas į kietus, meniškus viršelius.

Šiame leidinyje vaizdais atsispindės visas Nepriklausomos Lietuvos kūrybinis darbas – Lietuvos miestų išaugimas, modernioji statyba, ekonominis bei ūkinis išaugimas. Taip pat tilps Lietuvos istoriniai paminklai bei jos gamtovaizdžiai. Šis vertingas veikalas bus ne tik vaizdus savo Tėvynės prisiminimams, bet jis puikiai tiks ir sveitintiesiems supažindinti su Lietuva.

Dėl informacijų ir prenumeratos pinigų persiuntimo kreiptis šiuo adresu: Povilas Ališauskas, 140 – 0284th Drive, Jamaica, N.Y., U.S.A.

Sydnejaus lietuvių sporto klubo „Kovas“ primininką
p. A. USTJANAUSKĄ,
susilaukus dukrėlės, sveikiname
ir linkime daug laimės
„Kovo“ krepšininkai.

PRANEŠIMAS

Pranešu savo pažįstamiems, kad iš Gretos atvykau į Sydneją ir apsigyvenau Lot 40, Chelsea St., Merrylands, N.S.W.

Ona Grudinskienė,
dantų gydytoja.

*Siūnu pirmos rūšies moteriškus modelius pagal išmierią. Kainos prieinamos. Darbas priimamas kiekvieną dieną po 12 valandos. Kreiptis: 275 Avoca St., Randwick, Sydney.

*32 metų našlė su dviejų metų sūnumi, norėtų susirašinėti su lietuviais, norinčiais sukurti šeimą. Atsakyti tik į rimtus laiškus. Paslaptis garantuota. Rašyti: Box 4558, G.P.O. Sydney, N.S.W.